

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
2810-18
2811-18

meddelad i Stockholm den 19 oktober 2021

KLAGANDE

Husqvarna Holding AB, 556037-1964

Ombud: Magnus Larsén
Skeppsbron Skatt
Skeppsbron 20
111 30 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 13 april 2018 i mål nr 1770-17 och 1771-17

SAKEN

Inkomstskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen bifaller överklagandet och förklarar att Husqvarna Holding AB har rätt till avdrag för de aktuella ränteutgifterna.

Högsta förvaltningsdomstolen beviljar bolaget ersättning med 400 000 kr för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen.

Dok.Id 254204

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se
www.hogstaforvaltningsdomstolen.se

Telefax

Expeditionstid
måndag–fredag
09:00–12:00
13:00–16:00

DOM

Mål nr
2810-18
2811-18

BAKGRUND

1. Huvudregeln är att ett företags ränteutgifter ska dras av från dess inkomster. Företag som ingår i en intressegemenskap, t.ex. företag i samma koncern, får dock bara under vissa särskilt angivna förutsättningar dra av ränteutgifter som avser en skuld till ett annat företag i intressegemenskapen.
2. Enligt den s.k. tioprocentsregeln gäller som förutsättning för att en ränteutgift ska vara avdragsgill att ränteinkomsten som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst tio procent hos det företag inom intressegemenskapen som tar emot räntan om företaget bara hade haft den inkomsten. Om det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån gäller dock enligt den s.k. undantagsregeln att avdrag ändå ska vägras.
3. Av förarbetena framgår att räntebetalningar mellan företag som med skattemässig verkan kan lämna och ta emot koncernbidrag inte anses kunna ge upphov till någon väsentlig skatteförmån och att undantagsregeln därför inte träffar sådana betalningar.
4. Skatteregler som innebär att räntebetalningar mellan koncernföretag i olika EU-länder beskattas mindre förmånligt än motsvarande betalningar mellan svenska koncernföretag kan komma i konflikt med EUF-fördragets bestämmelser om etableringsfrihet.
5. Husqvarna Holding AB ingår i en internationell koncern. Under 2013 och 2014 betalade bolaget ränta på en skuld till ett belgiskt koncernbolag med sammanlagt ca 824 miljoner kr och yrkade avdrag för räntorna i sina deklarationer.
6. Skatteverket vägrade avdrag för ränteutgifterna med följande motivering. Det långivande och det låntagande bolaget är i intressegemenskap med varandra. Den

DOM

Mål nr
2810-18
2811-18

belgiska bolagsskattesatsen uppgick under de aktuella åren till ca 34 procent men det långivande bolaget har gjort s.k. NID-avdrag vilket innebär att den faktiska skattesatsen var ca 13,5 procent. Kravet i tioprocentsregeln är dock uppfyllt. Om det låntagande bolaget medgavs avdrag för räntorna i Sverige där skattesatsen är 22 procent samtidigt som motsvarande ränteinkomster beskattas med endast ca 13,5 procent hos det långivande bolaget så skulle det emellertid medföra en väsentlig skatteförmån för intressegemenskapen. Denna skatteförmån får anses ha varit det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit. Avdrag ska därmed vägras med stöd av undantagsregeln. En tillämpning av den regeln kan inte anses strida mot etableringsfriheten.

7. Skatteverkets beslut överklagades till Förvaltningsrätten i Stockholm och sedan vidare till Kammarrätten i Stockholm. Båda domstolarna avslog överklagandena.

YRKANDEN M.M.

8. *Husqvarna Holding AB* yrkar att bolaget ska medges avdrag för de aktuella räntorna. Bolaget yrkar vidare ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 879 900 kr.
9. *Skatteverket* anser att överklagandet ska avslås. Skatteverket tillstyrker vidare att bolaget beviljas ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 400 000 kr.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Beskattningsfrågan

10. Högsta förvaltningsdomstolen har i rättsfallet HFD 2021 not. 10 hämtat in ett förhandsavgörande från EU-domstolen när det gäller frågan om det är förenligt

DOM

Mål nr
2810-18
2811-18

med etableringsfriheten i artikel 49 i EUF-fördraget att med stöd av undantagsregeln vägra ett svenskt bolag avdrag för ränta som har betalats till ett bolag i en annan medlemsstat. EU-domstolen besvarade frågan på följande sätt (Lexel, C-484/19, EU:C:2021:34).

11. Artikel 49 i EUF-fördraget ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, enligt vilken ett bolag med hemvist i en medlemsstat inte får göra avdrag för ränta som utbetalats till ett koncernbolag med hemvist i en annan medlemsstat på den grunden att det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit anses vara att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, när en sådan skatteförmån inte skulle anses föreligga om båda bolagen hade haft hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, eftersom de då hade omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag.
12. Det var i rättsfallet ostridigt att de inblandade bolagen skulle ha omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag om båda bolagen hade varit svenska. Högsta förvaltningsdomstolen fann att det genom EU-domstolens dom därmed var klarlagt att det inte var förenligt med artikel 49 i EUF-fördraget att vägra avdrag för de aktuella ränteutgifterna med stöd av undantagsregeln (HFD 2021 not. 10, punkt 22).
13. Det är även i de nu aktuella målen ostridigt att det låntagande och det långivande bolaget skulle ha omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag om båda bolagen hade varit svenska. Skatteverket har emellertid anfört att unionsrätten inte kan åberopas i detta fall eftersom det rör sig om ett missbruk av etableringsfriheten.
14. Invändningen att det är fråga om missbruk har förts fram först i Högsta förvaltningsdomstolen. Till stöd för denna invändning har Skatteverket hänvisat till omständigheter som inte har åberopats i underinstanserna. Av 37 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) följer att sådana omständigheter får beaktas endast om

DOM

Mål nr
2810-18
2811-18

det finns särskilda skäl (jfr RÅ 2000 ref. 54 och där anförd rättspraxis). Högsta förvaltningsdomstolen anser att särskilda skäl inte föreligger. Skatteverkets invändning ska därför inte tas upp till prövning.

15. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar därmed att det skulle strida mot artikel 49 i EUF-fördraget att vägra avdrag för de aktuella ränteutgifterna med stöd av undantagsregeln. Överklagandet ska således bifallas.

Ersättning för kostnader

16. Husqvarna Holding AB har fått bifall till sitt överklagande. Det finns därför förutsättningar för att bevilja bolaget ersättning för kostnader för ombud, biträde, utredning eller annat som bolaget skäligen har behövt för att ta till vara sin rätt.
17. Bolaget har yrkat ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 879 900 kr. Kostnaderna avser ersättning till ombudet och biträden till ombudet för 254 timmars arbete.
18. Ombudets timkostnad uppgår till mellan 4 200 kr och 4 500 kr och biträdenas timkostnader uppgår till mellan 1 800 kr och 2 700 kr. Mot bakgrund av målets karaktär och svårighetsgrad samt ombudets och biträdenas kvalifikationer får timkostnaderna bedömas som skäligen i sig. När det gäller skäligheten i den uppgivna tidsåtgången bör följande beaktas.
19. Den tid som har lagts ned på de olika arbetsmomenten framstår generellt som alltför väl tilltagen. Bolagets inledande inlagor innehåller vidare en hel del upprepningar av vad som tidigare har anförts i underinstanserna och har i dessa delar inte fört processen framåt.

DOM

Mål nr
2810-18
2811-18

20. Mot denna bakgrund måste en allmän skälighetsbedömning av hela det utförda arbetet göras. Vid denna bedömning finner Högsta förvaltningsdomstolen att bolaget bör beviljas ersättning med 400 000 kr.

I avgörandet har deltagit justitieråden Margit Knutsson, Kristina Ståhl,
Mahmut Baran och Helena Rosén Andersson.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Birgitta Fors Almassidou.